

Nr 191

Av herr Eriksson i Bäckmora m. fl., *angående energiskatten på detaljdistribuerad kraft.*

Enligt förordning den 31 maj 1957 (nr 262) med däri senast genom förordning den 7 april 1961 (nr 374) vidtagna ändringar skall allmän energiskatt erläggas för bensen, vissa bränslen såsom kol, koks, motorbrännolja och eldningsolja samt elektrisk kraft. För elektrisk kraft utgår skatten med 10 procent av kraftens beskattningsvärde för kraft som förbrukas i industriell rörelse med en förbrukning av mer än 40 000 kilowattimmar för driftställe under helt beskattningsår. För annan elektrisk kraft utgår skatten genom förordningen den 14 mars 1958 (nr 71) med 7 procent av kraftens beskattningsvärde. Beskattningsvärdet är lika med summan av de avgifter, som förbrukaren har att erlägga för den elektriska kraften.

Med anledning av att någon enhetlig eltariff inte existerar medför uttagandet av elskatten såsom värdeskatt, att abonnenter som betalar höga elavgifter även får betala en hög elskatt. Då tarifferna på landsbygden i regel är högre än i städer och andra tätorter medför detta, att elabbonenterna på landsbygden får betala den högsta elskatten. Denna uppenbara orättvisa borde kunna helt elimineras om elskatten i stället uttogs som en styckeskatt med t. ex. 1 öre/kWh. I de relativt få fall som lågspänd elkraft försäljes efter specialtariffer med mycket låga energiavgifter och en styckeskatt skulle kunna medföra en högre skattebelastning än den nuvarande värdeskatten efter 7 %, borde det vara möjligt att med stöd av gällande förordning medgiva, att elskatten alltjämt uttages som en värdeskatt.

Om en allmän övergång från värdeskatt till styckeskatt å lågspänd elkraft icke omedelbart kan genomföras, borde en gradvis utjämning av elskatten mellan landsbygd och tätorter kunna åstadkommas genom att beskattningsvärdet endast beräknas efter den i de olika eltaxorna ingående energiavgiften. Visserligen uttages energiavgifter av olika storlek inom eldistributionsföretagen på landsbygden och i tätorterna, men dessa avgifter uppvisar dock mindre variationer än de grundavgifter som förekommer. Härtill kommer att de regler, som tillämpas för beräkning av det tariffenhetstal som bestämmer grundavgiftens storlek är mycket olika. Som exempel kan nämnas, att tariffenhetstalets storlek i regel är oberoende av den anslutna effekten inom bostäder och jordbruk i såväl de kommunala elverkens taxor, som i de taxor som tillämpas av statens vattenfallsverks landsbygdsdistribution. Andra distributörer, huvudsakligen större enskilda kraftdistributörer på landsbygden, tillåter endast anslutning av en viss s. k. fri effekt inom bostäder och jordbruk utan extra grundavgifter. Uttaget av elskatt på grund-

avgifterna kan sålunda variera avsevärt beroende på vilket slag av eldistributionsföretag som abonnenten är ansluten till

Vi får därför hemställa,

att riksdagen i skrivelse till Kungl. Maj:t måtte hemställa om ändrade grunder för bestämning av beskattningsvärdet vid uttagande av energiskatt på detaljdistribuerad kraft (elskatt).

Stockholm den 24 januari 1962

John Eriksson

i Bäckmora

Sven Ekström

i Iggesund

Rune Gustavsson

i Alvesta

Emil Elmwall

David Gomér

Erik Larsson

i Norderön